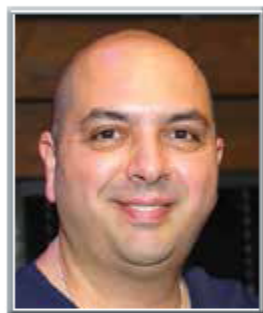

כך השתלבנו במערכת החינוך

בעקבותי גם אשתי עברה לתחום החינוך

אלברט לוי, פיזיקה מחשבים וסייבר: "המחשבה המרכזית שהייתה לי לקראת השחרור, הייתה רצון להמשיך להשפיע, לעסוק בדבר משמעותי וערכי", אומר אלברט לוי, 48, תושב עומר, נשוי ואב ל-3, שהשתחרר מצה"ל באוגוסט 2015. בתפקידו האחרון היה אלברט רמ"ד פרויקטי תוכנה במטה חיל האוויר, ולדבריו, במהלך שנותיו בצבא התבררה לו העדפתו האישית: למלא תפקידים

הכרוכים במגע עם אנשים - בחינוך ובהדרכה.

למעשה לא עשיתי זאת מספיק בצבא, למרות שהייתה לי נגיעה גם בתחומים הללו. השתחררתי עם רצון ללמד וחשבתי שאתעל אותו לכיוון האקדמיה. יש לי תואר ראשון בהנדסת חשמל ומחשבים בהתמחות בראייה ממוחשבת ותואר שני בניהול טכנולוגיה. חשבתי להמשיך בלימודים וגם לעסוק בהוראה אקדמית. זה היה עד ששמעתי על תוכנית 'הטובים בחינוך' במסגרת תהליך הפרישה. הרעיון של חינוך בני גושר קסם לי מיד. ראיתי בו המשך ישיר לשירות הצבאי. נרשמתי למחזור הלימודים שהתחיל בסוף אוקטובר 2015, וזכיתי לתמיכה וללווי נאמן מצד יחידת התעסוקה של 'צוות'.

אלברט מעיד, כי הביקוש למורים בכלל ובמקצועות מדעיים בפרט הוא רב, וכך קרה שהחל ללמד בד בבד עם לימודיו בתוכנית. "כחלק מסדנת פרישה שעברתי טרם השחרור שלחתי את קורות החיים שלי לשלושה בתי ספר, ואחד מהם היה תיכון מקיף ז' בבאר שבע, בו אני מלמד כיום פיזיקה, מחשבים וסייבר".

הוא זוכר היטב את השיעור הראשון שהעביר - פיזיקה לתלמידי כיתה ט'. "בסיומו עשיתי את הדרך מהכיתה למעבדת המחשבים וחשבתי שכדאי שאתפטר באותו יום", הוא נזכר. "זה לא היה פשוט, אבל משהו עצר אותי ובכל זאת העברתי גם את השיעור שאחרי: סייבר לתלמידי כיתה י"א. זו כבר הייתה חוויה אחרת לגמרי. הבנתי שאני עושה את הדבר הנכון".

לדבריו, הגיע ללימודים במכללת קיי כשהוא מוכן, הן מבחינה מקצועית והן מבחינה דידקטית (ניסיון בהדרכה), ללמד את מקצועות המחשבים והסייבר. הערך העיקרי מבחינתו היה השיתוף בדילמות פדגוגיות, שנעשה ביחד עם סגל התוכנית ועם מורים עמיתים שלמדו עימו. "זו הייתה הזדמנות ללמוד מניסיונם של אחרים ואף להבין שכולם נתקלים בבעיות בכיתה - ולא תמיד קיים 'פתרון בית ספר', תרתי משמע. כל משתתף תרם את נקודת מבטו וכולם יצאו נשכרים".

שיתוף פעולה כזה, איפשר לאלברט להשתתף בכתיבת שני ספרי לימוד בתחום התמחותו יחד עם מורה ותיק ובימים אלה נכתב הספר השלישי.

אלברט מספר, כי התקבל בבית הספר בזרועות פתוחות וזכה לאמון רב, קודם כל בזכות הרקורד הצבאי. "לעיתים קרובות אני מוצא את עצמי מדבר עם תלמידים על הגיוס המתקרב ועל שירות משמעותי. אין לי ספק שהדברים נופלים על אזניים קשובות".

במשפחתו של אלברט התקבלה הבחירה בהתלהבות, שסחפה גם את אשתו, בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה, לרכוש השכלה מתאימה (תעודת הוראה) ולעבור לתחום החינוך. "היא החלה לתרגל בתיכון מקיף אחר בבאר שבע תנ"ך, אזרחות ולשון, לתלמידים המתמודדים עם קשיים מיוחדים ובשנת הלימודים הבאה תחל התמחות בהוראה. היא נטלה על עצמה אתגר ערכי - להוכיח להם שגם הם מסוגלים. שינוי שלמים מאוד עם הבחירה שעשינו וכמוכן שנושאי השיחה שלנו עוסקים רבות במתרחש בבית הספר...".

הבחירה בין לוגיטיקה להוראה הייתה פשוטה

דני פרץ, מתמטיקה ואלקטרוניקה: "חפש את האישה", אומר פתגם עממי צרפתי - כנראה בצדק. גם מאחורי בחירתו של דני פרץ, 44, נשוי ואב ל-3, תושב דימונה, לעסוק בהוראה - נמצאת אישה. "רעייתי היא מורה לכיתות א-ב' העוסקת בכך מזה 18 שנה. נושא החינוך מאוד נוח אצלנו בבית. לפני הפרישה שאלתי והתעניינתי בהסבה להוראה, וכך שמעתי על התוכנית. מה שחייק אותי היו

ההמלצות של חברים שהשתחררו ונבחרו במסלול הזה. היו להם רק דברים טובים להגיד, כך שלא נותרו לי הרבה סיבות להתלבט".

דני, הנדסאי אלקטרוניקה בעל תואר ראשון בלוגיטיקה, יכול היה בקלות להשתלב במעגל העבודה בתפקיד שיהווה המשך ישיר לעשייתו המקצועית בצה"ל. הוא השתחרר לאחר שימלא מנון תפקידים בפקוד דרום, האחרון שבהם קצין ציוד קשר מז"י. "ידעתי שיש לי ידע מקצועי מבוקש באזרחות, אבל זה לא פיתה אותי. רציתי מאוד לעשות שינוי, ללכת לתחום חדש שסיקר אותי, לעשות דברים משמעותיים. באמצעות יחידת התעסוקה של 'צוות' נרשמתי ללימודים במכללת קיי בבאר שבע כבר בחופשת השחרור (נוב' 2016) ובספטמבר 2017 כבר הייתי חלק מסגל ההוראה בתיכון זימון בדימונה. מדובר בבית ספר שש-שנתי, בו התבקשתי ללמד מתמטיקה בכיתות ז', ח' ט' ואלקטרוניקה לתלמידי כיתות ט' הנקראים שוחרים. הם לומדים במסגרת המכינה אותם לקראת השתלבות במקצועות טכניים בצה"ל, ובכלל זאת מניעים לבית הספר עם מדים.

החיבור שלי לתלמידים בכלל ולשוחרים בפרט, היה טבעי. ללמד מקצוע שיש סביבו כל כך הרבה תפיסות מוקדמות וגם חשש, כמו מתמטיקה, ולהנגיש אותו לתלמידים בצורה חיובית - זה אתגר לא פשוט. כשאני מצליח לעשות זאת - אין סיפוק גדול מזה".

את "טבילת האש" עבר דני עוד טרם פתיחת שנת הלימודים. מנהלת בית הספר, שחששה מהעובדה שאין לו כל ניסיון בהוראה, הציעה לו להעביר את קורס הקיץ של בית הספר, שנועד לאפשר לתלמידי 3 יחידות במתמטיקה לעבור ללימודי 4 יחידות. "זה היה המפגש הראשון שלי עם תלמידים ועם הוראת המתמטיקה והוא היה מוצלח מאוד. אמנם לא כל הניגשים למבחן עברו אותו - אך אחוזי ההצלחה היו גבוהים. זה נסך בי ביטחון. כמו שחשבתי, בחינוך אין קסמים ואין קיצורי דרך. אבל מי שמוכן להתאמץ - מגדיל את סיכויי הצלחה".

דני מעיד, כי התוכנית פתחה בפניו צוהר לעולם מרתק. "זו הייתה הזדמנות לפגוש אנשים מצוינים, לקבל כלים פרקטיים, ללמוד מניסיונם של אחרים

הוקרה והערכה

לחברי 'צוות' בוגרי תוכנית 'הטובים בחינוך'

בשנת תשע"ח במכללות בית ברל, קיי ואורנים

ברכות לרגל סיום הלימודים

ואיחולי הצלחה להשתלבות מהירה במערכת החינוך

למצטרפים לתוכנית 'הטובים בחינוך'

לקראת שנת הלימודים תשע"ט,

במכללות בית ברל, קיי ואורנים

ברכת הצלחה בלימודים

מוטי בר דגן, יו"ר דן נדיב, מנכ"ל

ולקבל חיזוק משמעותי לגבי הדרך שבה בחרתי.

להיות איש חינוך זה לא מקצוע - זו דרך חיים שמשפיעה עליך כאדם והופכת אותך ליותר מודע ורגיש לזולת. כך, למשל, ואת זה למדתי מאשתי, אני לעולם לא אסמן איקס על תשובה לא נכונה של תלמיד. היא לימדה אותי לסמן נקודה קטנה ליד תשובה שגויה, ואת סימן ה-"וי" המוכר ליד תשובה נכונה. אחרת, היא אומרת, הילד ילך עם האיקס הזה בלב כל החיים...".

חינוך זה לוקוסוס מנטלי: ללכת אחרי הלב

אלדד קפיטולניק, מורה לסייבר, סגן מנהל תיכון בליך ר"ג: לאורה, לאלדד קפיטולניק, 48, נשוי ואב לחמישה, לא היו אמורים להיות ספקות באשר להמשך דרכו המקצועית באזרחות. הוא השתחרר מצה"ל לאחר 25 שנות שירות באוקטובר 2013, ובתפקידו האחרון היה מפקד "שהם" - בית התוכנה האחראי על השילוביות הרב זרועית של המערכות מבצעיות בצה"ל, באגף התקשוב.

ההשכלה הפורמלית שלו - תואר ראשון בכלכלה ומדעי המחשב (בהצטיינות) ותואר שני במינהל עסקים בהתמחות מערכות מידע - כמו גם הניסיון יקר הערך שצבר בצבא, סימנו עבורו מסלול ברור של ניהול בכיר בתחום המחשבים ומערכות המידע באחת מחברות ההייטק הרבות שהיו שמחות לצרפו לשורותיהן. אלא שלא כך היה. "עברתי תהליך של בירור מעמיק עם עצמי", הוא מספר. החלטתי לחבר את הלב לעשייה חינוכית. סמוך לפרישה התוודעתי לתוכנית 'הטובים בחינוך' ונרשמתי ללימודים בבית ברל. אני חושב שדווקא כאשר אתה פורש מהצבא, עם ידע רב וניסיון ארוך שנים - חשוב לזכור שכדי להיכנס לתחום חדש עליך ללמוד, לרכוש כלים והכי חשוב בעיניי - לבוא צנוע. זו התחלה חדשה".

את המשרה הראשונה שלו קיבל אלדד בדרך מקרה, באמצעות חבר ששמע שפנה להוראה וקשר אותו למנהלת תיכון ראשונים בהרצליה, רחל חסון, שחיפשה באותה עת מורה שיקים מגמת סייבר בבית הספר. השנה הראשונה של המסלול הייתה הוראת אסמבלי - שפת תכנות ותיקה שהכרתי בעבר הרחוק. הייתי צריך ללמוד אותה מחדש ונעזרתי לשם כך במורה למחשבים ידען גדול בתחום. מדי שבוע הגעתי לשיעורים שהוא העביר בבית ספר בגן בינה, וכך יכולתי להגיע לכל שיעור וללמוד עוד פרק. זו הייתה חוויה מרתקת - להיות מורה ותלמיד בו זמנית. תוך כדי הקמת מגמת הסייבר השלמתי גם את הלימודים בבית ברל והמכלול הזה הבהיר לי שזה מה שאני רוצה לעשות מעל לכל ספק. אני קורא לזה: לוקוסוס מנטלי. לעסוק במה שהלב שלך נמשך אליו.

הבחירה במסלול של 'הטובים בחינוך' והמורים הטובים שניקרו בדרכי, אפשרו לי להגיע למקום בו אני שלם עם בחירתי, קם כל בוקר עם חיוך ויודע שאני

עוסק בדבר המשמעותי ביותר מבחינתי. מזה ארבע שנים מלמד אלדד סייבר בתיכון בליך ברמת גן. "בחלוף שנתיים, מינתה אותי מנהלת בית הספר, זהבית גולדמן, לסגנה. אני מרכז את נושאי הכספים, הטכנולוגיה, הלוגיסטיקה והתפעול הבית ספרי. בנוסף, אני מרכז את כיתות המנהיגות במקצועות המדע והטכנולוגיה ואת תחום הסייבר. אני רואה בניהול בית ספר חלק ממסלול השירות שלי בעולם החינוך אני מאמין שהכשרת המנהלים "אבני ראשה", אותה אני מתחיל בימים אלה, תסייע בהכנתי לתפקידי הניהול. אלדד מוצא את הסיפוק הרב ביותר בעבודה החינוכית בהוראה, בהנחלת הידע ומבחינתו גם בתיקון החברתי שהוא מוביל עם פתיחת כיתות סייבר ייעודיות לבנות, כדי להכין בצורה מיטבית למסלול טכנולוגי. "מספר הבנות במגמה עולה מדי שנה ואני רואה בכך הישג חשוב. כאשר בוגרת המחזור הראשון של לימודי הסייבר הגיעה לבית הספר במדים והראתה לי בנאוה תועדת הצטיינות בקורס שעברה בחיל המודיעין - המעגל נסגר. הידיעה שאתה מגשים את עצמך במערכת החינוכית ודרכה תורם לשירות משמעותי בצה"ל - נותנת סיפוק עצום".

אולי החוויה הלא מוצלחת שלי כתלמיד, היא זו שהחזירה אותי למערכת החינוך

אופיר שדמי, מורה לאזרחות, מחנך, רכז שכבה: כשמאחוריו שירות בן 23 שנים בחיל האוויר, אופיר שדמי, אל"מ (מיל), 55, תושב שמשית, נשוי ואב ל-2 לא חשב לרצוץ להמשיך לטוס. "שני כיוונים היו לי בראש", מספר מי ששימש בתפקידו האחרון כראש ענף במטה חיל האוויר. "האחד, פיתוח בעולם הטכנולוגיה והתעשייה, והשני - חינוך".

את הדואליות אפשר למצוא גם בהשכלה הפורמלית שהייתה בידו באותה עת: תואר ראשון בכלכלה ולוגיסטיקה ותואר שני בעיצוב תעשייתי מהפקולטה לאדריכלות בטכניון. הוא חשב שההשכלה המגוונת הזו, תאפשר לו עיסוק רחב יותר בתחום הפיתוח, אבל כשפרש מצא עצמו עוסק בתחום אחר - מערכות ניהול מידע (ERP). במשך שנה ליווה חברה גדולה בתהליך הטמעת המערכת.

התחנה הבאה במסלול שלו הייתה רפאל, בה הצליח לממש את שאיפתו לעסוק בפיתוח - בדגש על ממשקי משתמש. הוא הביא לידי ביטוי ידע שצבר בצבא, השכלה שרכש בטכניון, ועשה ברפאל 10 שנים שהיו לדבריו מופלאות. החינוך נותר בשלב זה כסוג של תחושת בטן, שמסתבר שלא הרפתה ממנו. הוא שמע על תוכנית "הטובים בחינוך" והחליט להירשם ללימודים במכללת אורנים. "אולי החוויה האישית שלי, כתלמיד שלא הצליח במערכת החינוך - היא זו שהובילה אותי בחזרה אליה", הוא אומר. "חוויתי לא רק חוסר הצלחה, אלא

תוכנית "צוות-הטובים בחינוך"

חברי "צוות" הם מועמדים טבעיים לכך, ביותר בעלי מחויבות מוכחת לשרת את העם והמדינה, ובעלי נכונות לעבודה מאומצת ומאתגרת התורמת לחוסנה של המדינה.

תהליכי ההכשרה במוסדות האקדמיים עימם אנו מקיימים שיתוף פעולה, תוך ליווי מקרוב של יחידת התעסוקה של "צוות", מסייעים במעבר מוצלח מהמסגרת הצבאית/ביטחונית למסגרת החינוכית באזרחות. בדרך זו מצליחים המועמדים לרכוש ידע וניסיון פדגוגי ולהביא לידי ביטוי מוחשי את ניסיונם ויכולותיהם. בסיפוק רב אנו עוקבים אחר בוגרי התוכנית, הפועלים במוסדות החינוך בתפקידי חינוך, הוראה וניהול, מתוך תחושת שליחות ומאמינים בכל לב בחשיבות המעשה החינוכי.

"צוות - הטובים בחינוך" מהווה תוכנית דגל בארגון "צוות" ובשל כך אנו משקיעים רבות באיתור מועמדים בעלי פוטנציאל ובהתליך מיון קפדני על-פי אמות המידה הנהוגות באקדמיה.

אחת ממטרות יחידת התעסוקה היא להגדיל את פוטנציאל המועמדים ולהרחיב את תוכניות הלימוד.

מערכת החינוך שואפת לקלוט לשורותיה אנשים איכותיים, הרואים בעבודת החינוך שליחות וייעוד ומוכנים להנהיג את דור העתיד למציאות אקדמית וערכית. פורשי צה"ל

שרית רבנצ'וב, סמנכ"לית "צוות" לתעסוקה

הללו שמתקשים לעמוד בדרישות המערכת, אני נחוש לעזור להם - והעזרה המשמעותית ביותר היא האמונה בהם".

לדבריו הבחירה ללמד מדעי החברה ואזרחות קשורה אף היא ישירות לרצון להשפיע על מהלך דרכם של תלמידיו, ולהצמיח דור צעיר מודע, מעורב, אכפתי ותורם. "את כל הלימודים אני מבסס על אירועים אקטואליים מחיי היומיום וכן החומר הנלמד הופך לרלוונטי ומעניין יותר".

בבית משפחת אברהם מדברים הרבה על חינוך. אשתו נמצאת במערכת שנים ארוכות, כמורה לכיתות א'-ב המתפקדת בשנה האחרונה כספרנית. בתו הבכורה חברת תנועת דרוו ישראל, רואה בחינוך ובערכים שליחות ומשאלת לב. "כולנו קמים בבוקר עם חיוך על הפנים, בתחושה שאנו עוסקים בתחום חשוב ומשפיע".

להגיע דרך החינוך לעמדת השפעה ושינוי

מרסל אסולין, מנהלת המחלקה הפדגוגית-טכנולוגית, האגף להכשרה מקצועית ופיתוח כ"א במשרד העבודה והרווחה: הדרך שעשתה **מרסל אסולין**, אל"ם, 50, נשואה ואם ל-3 מתל אביב, ממחישה היטב כיצד יכול העיסוק בתחום החינוך וההוראה בצה"ל להוות מקפצה להמשך עשייה חינוכית ערכית נרחבת ומשמעותית באזרחות. את המעבר הזה ביצעה מרסל מאז שחרורה מצה"ל

בספטמבר 2015, בין היתר בעזרת תוכנית "הטובים בחינוך" במסגרתה רכשה כלים וידע יישומי לקראת תחילת פרק האזרחות בחייה.

29 שנותיה בצבא הוקדשו כולן למערך ההוראה והחינוך של צה"ל. בין היתר הייתה מפקדת מגמה במחוז אלון, ראש ענף השכלה, ראש ענף הדרכה, מפקדת בה"ד חינוך ובתפקידה האחרון - רמ"ח החינוך. "כמונן שמדובר במערך ייחודי, בעל אוריינטציה שונה, אולם המשך העיסוק שלי בתחום גם לאחר השחרור נראה טבעי, מתחייב ומתבקש", היא מספרת. "התודעתי לתוכנית 'הטובים בחינוך' דרך מוטי שניא, עימו עבדתי עוד בעת השירות וכבר במהלך חופשת השחרור נרשמתי ללימודים במחזור אוקטובר 2014 שנערך בבית ברל.

חודשים ספורים לאחר מכן, השתלבת כמחנכת וכמורה לאזרחות בתיכון אורט חולון. לתפקיד הזה התווספו עם הזמן עוד תפקידים - ריכוז שכבה, רכזת מורים חדשים, חברות בצוות למידה מבוססת פרויקטים (PBL), ריכוז תוכנית מנהיגות בית ספרית ועוד".

שנתיים וחצי עשתה מרסל בבית הספר, לאחריו הוצע לה תפקידה הנוכחי במשרד העבודה והרווחה. "אני מנהלת כיום את המחלקה הפדגוגית-טכנולוגית של האגף. בין היתר, אנחנו אמונים על הכשרות למבוגרים במגוון תחומים, כמו גם על תלמידי כיתות ט'-י"ב שלומדים במסלולים טכנולוגיים ומקצועיים בבתי הספר של משרד העבודה. אנו עוסקים בפיתוח וטיוב תוכניות ליבה, מפתחים פדגוגיה חדשנית ומשמעותית, מקדמים יוזמות טכנולוגיות דוגמת ספרי לימוד דיגיטליים, יוצרים מסגרות הכשרה והשתלמות מקצועיות ופדגוגיות לאנשי מקצוע בתחום ההוראה, הייעוץ החינוכי, מורים מקצועיים ועוד - עשייה נרחבת ומגוונת. במסגרת תפקידי אני מצליחה להגיע לקבוצות גדולות באוכלוסיה ומוטת ההשפעה שלי רחבה הרבה יותר ממה שמתאפשר במסגרת בית ספרית. אני מלאת סיפוק מהדרך שהובילה אותי לעמדת השפעה ושינוי.

בדרך הזו שמור ליחידת התעסוקה בצוות מקום חשוב. אנשי 'צוות' ליוו, הכוינו, תמכו, הגיעו לבקר אותנו בעת הלימודים בבית ברל וגם בבית הספר, והחשוב מכל - תמיד נתנו תחושה שאנחנו לא לבד. יש מאחורינו גב חזק של ארגון עוצמתי שמאפשר לרוץ קדימה.

אני מרגישה שתוכנית 'הטובים בחינוך' מבטאת היטב את הקו המקשר בין הערכים עליהם מושתת צה"ל לבין הערכים שצריכים להיות יסוד החברה שלנו. החינוך הוא הדרך להטמעתם בקרב בני הדור הצעיר, ויפה ש'צוות' התגייס למשימה חשובה זו".

בעיקר חוסר אמון שהופגן כלפיי באופן ישיר לגמרי. היה לי דוד, שהיה מורה בבית הספר התיכון שלי. הוא סיפר לי שכשהתקבלתי לקורס טייס, בלי תעודת בגרות, המורים היו שואלים אותו כמעט בתדירות יומית, האם כבר העיפו אותי... אף אחד לא חשב שייצא ממני משהו".

לנוכח חוסר ההצלחה שחווה כתלמיד, הייתה הצלחתו בצבא מעוררת השראה, אך לדבריו הייתה לה סיבה ברורה: "בחיל האוויר זכיתי לליווי אישי - חונך צמוד שישב איתי בתחילת הדרך בעיקר על חומרים עיוניים - פיזיקה, מתמטיקה, אנגלית - ולא עזב אותי. קיבלתי ממנו תמיכה, חיוניות אמון וביטחון. זו הייתה עזרה מלאה במסירות. הבנתי שזה מה שמעניין אותי עכשיו - לעזור לתלמידים במסירות, ללוות אותם, להוכיח להם שזה אפשרי".

כמי שגדל במערכת החינוך ההתיישבותית, שאף אופיר להגיע דווקא למקומות שלא הכיר, מרוחקים מהוויות הטבעיות. וכך מצא את מקומו בתיכון אורט קריית ביאליק, מלמד אזרחות, מחנך כיתת אתגר שבה תלמידים על סף נשירה, מרכז שכבה ובעיקר - מתחבר לחיי התלמידים. "בית הספר הוא כמו יחידה מבצעית. בכל רגע נתון קורה משהו לא מתוכנן שצריך לתת לו מענה מידי. מצאתי עצמי מגיע לבתים כדי להביא את התלמידים לבית הספר, יושב עם ההורים, לומד עם מה הם מתמודדים, מקבל שיעור חשוב בצניעות, שהיא, כך אני מאמין, השלד של תפקיד המורה. כי רק צניעות ואמונה באדם יכולה לחבר בין הקיבוץ, חיל האוויר, הטכניון ורפא"ל - לבין תלמיד שמגיע ממשפחה קשת יום שכל כולך מתמסר כדי לעזור לו, לנסות לשמור אותו במערכת ולהאמין ביכולתו להצליח".

כמי שסיים את התיכון ללא בגרות, אני נחוש לעזור לתלמידים להצליח

איתן אברהם, מדעי החברה ואזרחות: איתן אברהם, אל"ם, 52, תושב מודיעין, נשוי ואב ל-3, השתחרר מצה"ל בפברואר 2008, לאחר שורה ארוכה של תפקידי שטח, אותם סיים כקצין אג"ם פיקוד דרום. "הייתי אז בן 43, ומאחוריי היה כבר ניסיון רב של עבודה משמעותית עם אנשים - הובלה, הדרכה, חינוך. בחיפוש אחר תעסוקה השתלבת ברפא"ל, בהמשך עשייה בעלת אופי בטחוני, אבל משהו גרם

לי להבין שאני אמור להיות במקום אחר. לדעתי קיימות שתי רגליים עיקריות, הבונות את עוצמתה של המדינה והחברה - הביטחון והחינוך. ברפא"ל הרגשתי שאני ממשיך לעשות משהו דומה מאוד למה שעשיתי בצבא, ורציתי לחוות שינוי. ארנון משה, מנהל התעסוקה במחוז יהודה, המליץ לי על תוכנית 'הטובים בחינוך'. כך מצאתי את עצמי עובר מהרגל הביטחונית לרגל החינוכית. זה היה מעבר לא פשוט, ורבים סביבי הרימו גבה - אבל לי הוא נראה כהמשך ישיר של העשייה הביטחונית. רציתי להיות בעמדת השפעה - ומערכת החינוך היא מקום נפלא להשפיע בו".

איתן הצטרף לתוכנית 'הטובים בחינוך' ולאחריה השתלב בסגל החינוכי של תיכון עירוני א' במודיעין, כמורה לאזרחות וכמחנך כיתות אתגר (מסלול בגרות חלקית) ומב"ר (מסלול בגרות גיל). "עם השנים הגעתי עם התלמידים להישגים מרשימים בבחינות הבגרות. כאשר שאלו אותי מה עשיתי איתם ענית: אמרתי להם כבר בתחילת שנת הלימודים בשיחה הראשונה, שאני מאמין בהם ושאי אוהב אותם לא משנה מה הם יעשו. מבחינתי זו נבואה שמגשימה את עצמה, והחיוק החיובי הזה מדרבן להשקעה ולרצינות בלימודים".

איתן, בעל תואר ראשון במדעי החברה, בוגר המכללה לביטחון לאומי (מב"ל), מספר כי המסע המוצלח שלו במערכת החינוך הוא גם תיקון אישי וסגירת מעגל פרטית. "כשהייתי בגילם של תלמידי לא התעניינתי בלימודים, לא היה מי שידחוף אותי קדימה וסיימתי את התיכון בלי תעודת בגרות. כך התגייסתי זה כמובן לא הקל על דרכי בצבא. היום כשאני רואה את הצעירים